

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

«Ετεροχρονισμένη» αυτοκριτική για τη διάλυση της Γουγκοσλαβίας

» Δύο δεκαετίες αφότου το ηγετικό δίδυμο Κολ - Γκένσερ μεθόδευσε με τον πιο απροσχημάτιστο τρόπο τη διάλυση της ενιαίας Γουγκοσλαβίας αποσκοπώντας σε μια ακόμη... κεραυνοβόλο γερμανική οικονομική διεϊόδυση κατά το «μοντέλο» της Τσεχοσλοβακίας, οι Γερμανοί δηλώνουν σήμερα ξεκάθαρα, αν και πλαγιώς, ότι πήραν το μάθημά τους απ' την Ιστορία.

«Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα ήταν ένας καλύτερος τόπος αν η Γουγκοσλαβία είχε ενταχθεί σ' αυτόν αντί να διαλυθεί σε μισή ντουζίνα μικρότερα κράτη», υποστήριξε Γερμανός αναλυτής παραδεκόμενος εμμέσως πλην σαφώς ότι η κοντόφθαλμη γερμανική στρατηγική της εποχής της επανένωσης υπήρξε άστοχη και λανθασμένη.

«Φανταστείτε πώς μπορεί να ήταν η Ευρώπη αν η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γουγκοσλαβίας δεν είχε διαλυθεί, αλλά είχε, ως πούμε, απλώς απαλλαγεί από το 'σοσιαλιστικό' πρόθεμά της», έγραψε στο ιστολόγιό του ο Κορνέλιους Αντεμπαρ, αναλυτής του Ινστιτούτου Έρευνας του Γερμανικού Συμβουλίου για τις Εξωτερικές Σχέσεις (DGAP).

Υποδουλίζοντας και αναζωπυρώνοντας τους Βαλκανικούς εθνικισμούς στις αρχές της δεκαετίας του '90, η γερμανική εξωτερική πολιτική της εποχής της επανένωσης συνετέλεσε αποφασιστικά στο ν' ανάψει η φωτιά του αιματηρού εμφυλίου στη Γουγκοσλαβία. Εκτός από τους χιλιάδες νεκρούς, ο πόλεμος οδήγησε στην αλλαγή των ευρωπαϊκών συνόρων δημιουργώντας μια σειρά από ασαφή και οικονομικά μη βιώσιμα κράτη όπως αυτά της Βοσνίας - Ερζεγοβίνης, της ΠΓΔΜ ή ακόμα και του Μαυροβουνίου. Στη λίστα προστέθηκε εσχάτως και το Κόσοβο, που παραμένει άμεσα εξαρτημένο από την ξένη οικονομική βοήθεια.

#AYGH 24-12-13

ΣΡΕΝΤΕΡ:

Παράνομος ο βομβαρδισμός της Γουγκοσλαβίας το 1999

» Οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί του ΝΑΤΟ στη Γουγκοσλαβία το 1999 ήταν παράνομοι, γιατί αποφασίστηκαν κατά παράβαση του διεθνούς δικαίου, δήλωσε την Κυριακή στο Αμβούργο ο Γερμανός πρώην καγκελάριος Γκέρχαρντ Σρέντερ. Μιλώντας σε συνέδριο που διοργάνωσε η εφημερίδα Die Zeit με θέμα την κρίση στην Ουκρανία, ο Γκέρχαρντ Σρέντερ, σιγμάτισε τη λογική της Δύσης για δύο μέτρα και δύο σταθμά στις διεθνείς διενέξεις, επισημαίνοντας πως δεν μπορεί να επικαλείται το διεθνές δίκαιο στην Κριμαία, όταν και οι ΝΑΤΟϊκοί βομβαρδισμοί του '99 στην Γουγκοσλαβία ήταν επίσης παράνομοι. «Αυτό που συμβαίνει στην Κριμαία είναι παραβίαση του διεθνούς δικαίου, όπως παραβίαση ήταν και ο βομβαρδισμός της Γουγκοσλαβίας. Εμείς (η Γερμανία) μαζί με το ΝΑΤΟ στείλαμε τα αεροσκάφη στη Σερβία για να βομβαρδίσουν ένα κυρίαρχο κράτος, χωρίς να υπάρχει έγκριση από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ» επεσήμανε ο πρώην καγκελάριος. «Γι' αυτόν τον λόγο, θα πρέπει να είναι προσεκτικοί όσοι σήμερα κουνούν το δάχτυλο» στη Ρωσία, συμπλήρωσε με νόημα ο Γκέρχαρντ Σρέντερ. Η είδηση έλαβε τεράστια δημοσιότητα στη Σερβία. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο υπουργός Εξωτερικών της χώρας Ιβάν Μρκιτς επεσήμανε πως ο Σρέντερ είπε «αυτό που ήταν σε όλους γνωστό», αλλά «η δήλωσή του ήρθε λίγο καθυστερημένα».

#AYGH 12-3-14

ΚΟΣΜΟΣ

Δεκαπέντε χρόνια από τους ΝΑΤΟϊκούς βομβαρδισμούς στη Σερβία

» **Σ' ένα ιδιαίτερα πολωμένο κλίμα** στη διεθνή σκηνή, με νέα τετελεσμένα και δεδομένα στις σχέσεις Ανατολής - Δύσης, συμπληρώθηκαν χτες 15 χρόνια από τους ΝΑΤΟϊκούς βομβαρδισμούς κατά της Γιουγκοσλαβίας στο πλαίσιο της εμφύλιας σύγκρουσης στο Κόσοβο.

Η αποκάλυπτη, τυχодиωκτική, μαζική επιδρομή βίας εναντίον ενός κυρίαρχου κράτους - μέλους του ΟΗΕ δίχως την έγκριση του Συμβουλίου Ασφαλείας συνεχίζει να ρίχνει βαριά τη σκιά της στην Ιστορία της μεταπολεμικής Ευρώπης, ως ένα κρούσμα διεθνούς παρανομίας, οι υπεύθυνοι του οποίου δεν λογοδοτήσαν ποτέ μέχρι σήμερα.

Τη διαταγή για την έναρξη των βομβαρδισμών έδωσε στον διοικητή των ΝΑΤΟϊκών δυνάμεων στην Ευρώπη στρατηγό Ουέσλι Κλαρκ ο τότε γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ Χαβιέρ Σολάνα. Η επιχείρηση έφερε την κωδική ονομασία... «Ευσπλαχνικός Άγγελος» και

συμμετείχαν σε αυτή 12 χώρες της Συμμαχίας.

Οι πρώτοι πύραυλοι εκτοξεύτηκαν από πολεμικά πλοία στην Αδριατική στις 19.45 της 24ης Μαρτίου 1999 και έπληξαν συστήματα της γιουγκοσλαβικής αεράμυνας στο Κόσοβο, το Μαυροβούνιο και τη δυτική Σερβία. Ακολούθησαν 78 ημέρες αλληπάλληλων σαρωτικών βομβαρδισμών στρατιωτικών και πολιτικών στόχων στη Γιουγκοσλαβία, μεταξύ των οποίων και ο εγκληματικός βομβαρδισμός του κέντρου της σερβικής ραδιοτηλεόρασης στο κέντρο του Βελιγραδίου.

Αφορμή για την έναρξη των βομβαρδισμών στάθηκε η αποτυχία των συνομιλιών στο Ραμπουγιέ της Γαλλίας για το καθεστώς αυτονομίας του Κοσόβου, γεγονός που χρεώθηκε στο καθεστώς Μιλόσεβιτς. Αργότερα ο στρατηγός Κλαρκ, στο βιβλίο του «Ο Σύγχρονος Πόλεμος», αποκάλυψε ότι οι προετοιμασίες για τους βομβαρδισμούς είχαν ξεκινήσει τον Ιούνιο του 1998...

Οι ΝΑΤΟϊκοί βομβαρδισμοί στη Γιουγκοσλαβία ήταν η μεγαλύτερη στρατιωτική επιχείρηση στην Ευρώπη μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Από τα συμμαχικά αεροσκάφη εκτοξεύτηκαν συνολικά 420.000 βλήματα, ενώ από τα πλοία στην Αδριατική 1.300 πύραυλοι τύπου Κρουζ. Το ΝΑΤΟ έρριξε επίσης 37.000 βόμβες διασποράς που προκάλεσαν τους περισσότερους θανάτους μεταξύ του άμαχου πληθυσμού, αλλά και βλήματα απεμπλουτισμένου ραδιενεργού ουρανίου.

Μέχρι σήμερα οι ακριβείς απώλειες σε ανθρώπινα θύματα δεν είναι γνωστές. Η κυβέρνηση της Σερβίας υπολογίζει ότι σκοτώθηκαν 2.500 άνθρωποι, εκ των οποίων οι 1.008 ήταν ένστολοι (αστυνομικοί και στρατιωτικοί), ενώ τραυματίστηκαν 12.500, μεταξύ των οποίων 2.700 παιδιά. Ανεξάρτητες πηγές, ωστόσο, που καταμετρούν και τα θύματα των βομβαρδισμών στο Κόσοβο, όπου η σερβική κυβέρνηση δεν έχει πρόσβαση, αναφέρουν ότι οι νεκροί

είναι περίπου 4.000.

Η Γιουγκοσλαβία - και κυρίως η Σερβία - υπέστη τεράστιες υλικές ζημιές. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, καταστράφηκαν συνολικά 25.000 κτήρια, όλες οι στρατιωτικές εγκαταστάσεις της χώρας, 14 αεροδρόμια, δύο διυλιστήρια, το 1/3 των εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής και σχεδόν όλα τα εργοστάσια της χώρας. Επίσης, αχρηστεύτηκαν 595 χιλιόμετρα σιδηρογραμμών, 470 χιλιόμετρα οδικού δικτύου και 44 μεγάλες γέφυρες, εκ των οποίων οι 38 καταστράφηκαν ολοσχερώς. Η σερβική κυβέρνηση εκτίμησε τις υλικές ζημιές που υπέστη η χώρα σε 100 δισεκατομμύρια δολάρια. Οι βομβαρδισμοί έληξαν με την υπογραφή, στις 9 Ιουνίου 1999, της συμφωνίας του Κουμάνοβο (στην ΠΓΔΜ), που προέβλεπε την ανάπτυξη «ειρηνευτικών δυνάμεων» στο Κόσοβο υπό τη διοίκηση του ΟΗΕ μέχρι να διευθετηθεί το καθεστώς αυτονομίας της επαρχίας.